

ת"פ 23020/01/16 - מדינת ישראל נגד דוד מויאל, יעקב עמיחי שמבה, אביתר דמרי, רונן כהן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 23020-01-16 מדינת ישראל נ' מויאל ואח'
תיק חיצוני: 7261/15

בפני	כבוד השופט אהרון משניות
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. דוד מויאל 2. יעקב עמיחי שמבה 3. אביתר דמרי 4. רונן כהן

החלטה

בפני בקשת המאשימה לתקן את כתב האישום ולהוסיף 3 עדי תביעה לרשימת עדי התביעה שבכתב האישום. ב"כ הנאשמים אינם מתנגדים לצירופם של שניים מהעדים, עדים 18 ו-19 בבקשת המאשימה, אולם מתנגדים בתוקף להוספת עד תביעה 17 בבקשה, השוטר אייל זיטון, שהינו אחראי מ.ט. בימ"ר נגב. לטענת ב"כ הנאשמים, הוספת העד בשלב זה תפגע קשות בהגנת הנאשמים, אשר גבשו קו הגנה בהסתמך על חומר הראיות שהיה בפניהם עד כה, ואין מקום להתיר למאשימה לבצע מקצה שיפורים ביחס לראיה כה משמעותית בתיק.

לבקשת ב"כ הצדדים, עיינתי במסמך שערך השוטר זיטון, אשר בגינו מבקשת המאשימה להוסיפו לרשימת עדי התביעה. מדובר במסמך טכני במהותו, אודות הפרוצדורה של הורדת סרטון האבטחה, שמתעד את ההתרחשות במקום האירוע, בעת שבוצעו העבירות שהמאשימה מייחסת לנאשמים בכתב האישום. הסרטון עצמו הועבר לב"כ הנאשמים עוד קודם להגשת כתב האישום, במהלך השימועים שנעשו בתום החקירה, והוא אף הוצג לנאשמים במהלך חקירתם. בשל טעות של המאשימה, העד שעסק בהורדת הסרטון ממצלמות האבטחה, לא נכלל ברשימת עדי התביעה, ובקשת המאשימה נועדה בין היתר לתקן טעות זו.

אכן יש לתמוה על כך שבתיק כה רגיש, התגלו מחדלים משמעותיים בעיצומן של ההוכחות, ומתברר עתה כי נעשו טעויות גם על ידי הרשות החוקרת, שלא העבירה במועד תיעוד של החקירה של הנאשמים שמתברר עתה כי היה ברשותה, וגם על ידי המאשימה לא כללה עדים מהותיים, ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום. אולם זכורים לטוב דבריו הבלתי נשכחים של הנשיא זמורה המנוח, בערעור הפלילי הראשון שנדון בבית המשפט העליון בעניין **סילוסטר**, כי "... פרוצדורה פלילית טובה צריכה בוודאי לתת לנאשם את מלוא ההגנה, כדי למנוע עיוות-דין, אבל הדין הפלילי

עמוד 1

אינו צריך לקבל צורת משחק אשקוקי שבו מהלך אחד בלתי נכון קובע את גורל המשחק. תפקיד הדין הפלילי - להוציא כאור משפט. מוטב אמנם שעשרה רשעים יצאו זכאים משצדיק אחד יצא חייב, אבל במה דברים אמורים? - כשהשאלה היא הוכחת האשמה, ולא כשהכתוב מדבר על ליקויים טכניים בכתב-ההאשמה וכדומה" (ע"פ 1/48 סילוסטר נ' היועץ השפטי לממשלת ישראל, פ"ד א 5).

כך למעשה קבע גם המחוקק, כאשר קבע בסעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, כי "בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן". המבחן הקובע לעניין תיקון כתב האישום לעת הזאת הוא אפוא קיומה של אפשרות סבירה להתגונן, וזאת גם השאלה שתכריע בסופו של דבר את גורל בקשתה של המאשימה.

על רקע זה, שקלתי את טיעוני הצדדים, ובסופו של יום לא שוכנעתי כי לעת הזאת, כאשר פרשת התביעה טרם הסתיימה, וכאשר סרטון האבטחה עצמו הועבר זה מכבר לב"כ הנאשמים, וכאשר תהיה לנאשמים מלוא ההזדמנות לחקור בחקירה נגדית נוקבת את העדים שהמאשימה מבקשת עתה את הוספתם לכתב האישום, הוספת עדי התביעה המבוקשים ע"י המאשימה, באמצעות תיקון כתב האישום, עלולה לפגוע פגיעה כה משמעותית בהגנת הנאשמים, עד כדי שלילת "הזדמנות סבירה להתגונן" מהם.

בנסיבות אלה, החלטתי לקבל את בקשת המאשימה, ולהתיר את תיקון כתב האישום, על ידי הוספת שלושה עדים לרשימת עדי התביעה, כמבוקש בסעיף 10 לבקשה.

כפי שנקבע בהחלטה קודמת מיום 23.1.2017, המשך המשפט יהיה ביום 25.5.2017. ב"כ המאשימה תעביר בתוך 30 יום את רשימת העדים שיעידו במועד זה, ואשר בעדותם תסתיים פרשת התביעה. ב"כ הנאשמים יהיו ערוכים לתחילת פרשת ההגנה באותו מועד.

בשולי הדברים, לא אמנע מלהביע צפייה כי ב"כ הצדדים ישכילו לנצל את הזמן עד לישיבה הבאה, בכדי לבחון בלב פתוח ובנפש חפצה, את האפשרות להגיע להסכמות כלשהן שיהיה בהן כדי לצמצם את הפערים ביניהם, לרבות בחינת האפשרות להליך גישור, שנראה כי היא ראויה להישקל במלוא הרצינות בנסיבות שלפינו.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ז, 19 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

